

בש"פ 4480/17 - מדינת ישראל נגד תאמר מסארווה, איהאב מסארווה

בבית המשפט העליון

בש"פ 4480/17

בש"פ 4555/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

תאמר מסארווה
איהאב מסארווה

המשיב בבש"פ 4480/17:
המשיב בבש"פ 4555/17:

בקשות להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:	עו"ד מירי קולומבוס
בשם המשיב 1:	עו"ד שי טובים
בשם המשיב 2:	עו"ד אביגדור פלדמן; עו"ד אריאל פיצוטקה

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצר שנייה של המשיב בבש"פ 4480/17 (להלן: תאמר) החל מיום 14.6.2017, ולהארכת מעצר ראשונה של המשיב בבש"פ 4555/17 (להלן: איהאב) החל מיום 19.6.2017.

בית המשפט מתבקש להאריך את מעצרו של תאמר ואיהאב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), או עד למתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 33959-06-16, אשר מתנהל בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

רקע

1. ביום 19.9.2016 הוגש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד כתב אישום מתוקן נגד האחים תאמר ואיהאב. יצוין כי כתב האישום המקורי הוגש ביום 16.6.2016 נגד תאמר בלבד, נוכח הימלטותו של איהאב והסתרתו מן המשטרה. עם מעצרו של איהאב תוקן כתב האישום המקורי על דרך הוספתם של איהאב והמעשים המיוחסים לו לכתב האישום. האישום הראשון מייחס לתאמר ולאיהאב עבירה של ניסיון לרצח, לפי סעיף 305(1) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). לצד זאת, מיוחסת לתאמר עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. האישום השני מייחס לאיהאב עבירות של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן, בין תאמר ואיהאב ומשפחתם לבין דודתם (להלן: המתלוננת) קיים סכסוך ירושה החל משנת 2012 ביחס לחלקת אדמה הסמוכה למקום מגוריהם. ביום 29.5.2016, לאחר שהמתלוננת הראתה את חלקת האדמה לרוכשים פוטנציאליים, התגלע ויכוח אלים בין אמם של תאמר ואיהאב לבין המתלוננת. במהלך הוויכוח זרקה האם על המתלוננת אבנים והתקרבה אליה כדי לתקוף אותה. בתגובה הכתה אותה המתלוננת באמצעות טלפון. לאחר מכן עזבה האם את המקום, בעוד שהמתלוננת הלכה לכביש סמוך כדי להזמין משטרה. בהמשך לאירוע זה, הגיעו תאמר ואיהאב למקום עם רכבם. כעולה מכתב האישום, תאמר, שישב בכסא נהג הרכב, הבחין במתלוננת עומדת בסמוך לכביש וצעק "הנה היא הנה היא", ואז נסע במהירות גבוהה לכיוונה של המתלוננת עד אשר הרכב פגע בה והיא נפלה ארצה. בשלב זה עבר איהאב לשבת במקום תאמר במושב הנהג. איהאב קרא לעבר המתלוננת "אני אהרוג אותך שרמוטה". בהמשך, נהג איהאב אחורנית במהירות גבוהה ופגע במתלוננת עם הרכב בחזית גופה, ברגליה, בראשה ובצווארה. בשלב זה, שמעו תאמר ואיהאב קולות של נידת משטרה, והם נמלטו מהמקום כשהם מותירים את המתלוננת יושבת על הקרקע ומדממת. כתוצאה ממעשים אלו נגרמה למתלוננת פגיעה רב מערכתית הכוללת: שברים בשתי הרגליים, שבר בכתף ושטפי דם בכל גופה. המתלוננת נותחה ברגליה ואושפזה לתקופה ארוכה. לפי הנתען בכתב האישום, תאמר נהג ברכב כשלא היה ברשותו רישיון נהיגה תקף. בנוסף, לאחר האירוע, איהאב נמלט והסתתר מן המשטרה מיום האירוע ועד ליום 4.9.2016, אז נתפס על-ידי שוטרים במסגרת סיור שגרתי.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי, הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בקשה לעצור את תאמר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 3.7.2016 נערך דיון בבקשה, במסגרתו הורה בית המשפט על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו של תאמר לצורך בחינת חלופות מעצר.

3. ביום 2.8.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של תאמר עד לתום ההליכים. בית המשפט ציין כי באי כוחו של תאמר הסכימו על קיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר. בית המשפט התייחס לתסקיר בעניינו של תאמר מטעם שירות המבחן. שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרר את תאמר והעריך כי המפקחים שהוצעו על ידו אינם מתאימים, וכי רמת הסיכון הנשקפת ממנו היא בינונית. בית המשפט קבע, כי שקלול נסיבות האירוע והנתונים המופיעים בתסקיר שירות המבחן מבססים רמת סיכון גבוהה ומובהקת הנשקפת מתאמר באופן ספציפי כלפי המתלוננת, כמו גם מסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור. לצד זאת, ציין בית המשפט כי המתלוננת דיווחה כי היא קיבלה פניות מגורמים שונים לביטול תלונתה, ועל כן מתעורר חשש לשיבוש הליכי משפט המתחזק לנוכח הימלטותו של איהאב מן המשטרה.

4. כאמור לעיל, עם מעצרו של איהאב תוקן כתב האישום המקורי על דרך הוספתו של איהאב והמעשים המיוחסים לו לכתב האישום. עם הגשת כתב האישום המתוקן נגד איהאב, הגישה המבקשת בקשה למעצרו עד תום ההליכים. ביום 19.9.2016 התקיים דיון בבקשה בבית המשפט המחוזי בו הסכים בא כוחו של איהאב לקיומו של "ניצוץ ראיתי" וביקש דחייה על מנת ללמוד את חומר הראיות. ביום 9.10.2016 הוחרג מעצרו של איהאב עד תום ההליכים בהסכמת בא

כוחו, וזאת בכפוף לשמירת זכותו להגשת בקשה לעיון חוזר.

5. ביום 1.3.2016 הוארך לראשונה מעצרו של תאמר מעבר לתשעה חודשים ב-90 ימים בהסכמת בא-כוחו על ידי בית משפט זה (השופט נ' סולברג), החל מיום 16.3.2017.

6. אשר להליך העיקרי; ביום 9.10.2016 הודיעו באי-כוחם של תאמר ואיהאב כי הם כופרים בעובדות כתב האישום המתוקן והתיק נקבע למענה לכתב האישום ולדיון. לאחר הידברות בין הצדדים, ביום 29.11.2016 הודיעו תאמר ואיהאב כי הם כופרים כפירה מלאה במיוחס להם. בהמשך, התקיים בין הצדדים הליך גישור, אשר לא הבשיל לכדי הסכמות. ביום 3.5.2017 התקיים דיון ההוכחות הראשון במסגרתו העידו חמישה עדי תביעה. בנוסף, נערכו דיוני תזכורת בנוכחות הצדדים בימים 5.6.2017 ו-13.6.2017, ונקבעו דיונים לשמיעת הוכחות לימים 19.6.2017, 27.6.2017 ו-6.7.2017. יצוין כי המתלוננת טרם העידה בבית המשפט המחוזי והייתה צפויה לעשות כן ביום 13.6.2017.

מכאן הבקשה שלפני.

7. יצוין כי בדיון שנערך לפני ביום 8.6.2017, ביקשו באי-כוחם של תאמר ואיהאב להציע כי הדיון בבקשה יתקיים לאחר שתעיד המתלוננת, בדיון ההוכחות שהיה קבוע ליום 13.6.2017. הצעה זו הועלתה לפני הדיון ונבדקה על ידי הדרגים הבכירים במבקשת ונדחתה. ביום 13.6.2017 התקבלה הודעה מטעם תאמר ואיהאב לפיה עדותה של המתלוננת נדחתה בבית המשפט המחוזי ליום 19.6.2017.

טענות הצדדים

8. המבקשת טוענת - באמצעות באת-כוחה, עו"ד מירי קולומבוס - כי העבירות המיוחסות לתאמר ולאיהאב בנסיבות המתוארות בכתב האישום מלמדות על מסוכנותם הרבה לציבור, המצדיקה את המשך מעצרו. המבקשת הדגישה כי בשתי הזדמנויות ציינה המתלוננת שמופעלים עליה לחצים לבטל את תלונתה, וכי באי-כוחם של תאמר ואיהאב עודכנו בדבר. אשר לאיהאב; נטען כי מעשיו מעידים על קיומו של יסוד סביר לחשש כי שחרורו יביא להימלטותו מאימת הדיון, וזאת נוכח בריחתו מהמשטרה, במשך למעלה משלושה חודשים, שעה שהוא יודע כי הוא דרוש לחקירה. עוד נטען, כי מסוכנותו של איהאב אף נלמדת מעברו הפלילי הכולל חמש הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות של תקיפת שוטר, איומים, החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית והחזקת נכס החשוד כגנוב, במסגרתן הושתו עליו עונשי מאסר בפועל. לגבי תאמר; נטען כי שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרורו לחלופת מעצר, ואף קבע כי נשקפת ממנו מסוכנות. המבקשת ציינה כי היא מודעת לכך שקצב ההתקדמות בהליך בעיקרי אינו אידיאלי. עם זאת, נטען כי דיונים רבים נדחו בשל הצורך בהסדרת ייצוגם של תאמר ושל איהאב, ובשל העובדה שהמשא ומתן בין הצדדים במסגרת הליך הגישור לא צלח. לשיטתה, מהלך הדברים בתיק העיקרי צפוי להתקדם באופן משמעותי במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת. אשר להצעתם של באי-כוחם של תאמר ואיהאב לדחות את הדיון בבקשה לאחר שתעיד המתלוננת; לטענת המבקשת, אף לאחר שתעיד המתלוננת עילת המסוכנות בעינה עומדת והחשש להימלטות מצד איהאב עודנו קיים. עוד הוטעם, כי ככל שיוכח שינוי נסיבות, יוכלו תאמר ואיהאב להגיש בקשה לעיון חוזר.

9. תאמר טוען - באמצעות בא כוחו, עו"ד שי טובים - כי יש לדחות את הדיון בהארכת המעצר עד לאחר עדותה של

המתלוננת בבית המשפט המחוזי. לשיטתו, לאחר שתעיד המתלוננת ניתן יהיה להוכיח כי המסוכנות הנשקפת ממעשיו של תאמר אינה כה עוצמתית לנוכח החולשה הראייתית בתיק.

10. איהאב טוען – באמצעות באי כוחו, עו"ד אביגדור פלדמן ועו"ד אריאל פיצוטקה – כי ראוי לקבל את ההצעה לדחיית הדיון עד לאחר עדותה של המתלוננת בבית המשפט המחוזי. לטענתו, דחיית הדיון עד לאחר עדותה של המתלוננת עשויה להשליך על מידת ההשפעה והמסוכנות הנשקפת ממנו למתלוננת.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בבקשות ונספחיהן ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשות ביחס לתאמר ולאיהאב להתקבל.

12. כידוע, סעיף 62 לחוק המעצרים מהווה חריג לכלל שלפיו נאשם אשר היה נתון במעצר לאחר הגשת כתב האישום נגדו למשך תשעה חודשים, ומשפטו טרם הסתיים, ישוחרר מן המעצר. לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, בית משפט זה רשאי בנסיבות אלה להורות על הארכת המעצר של הנאשם לתקופה של 90 ימים נוספים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת. בבואו להורות כן, על בית המשפט לאזן בין הפגיעה המתמשכת בחירות הנאשם, לבין הצורך בשמירה על שלום הציבור ובטחונו וניהול תקין של הליכי משפט. בתוך כך, עליו להביא בחשבון, בין היתר, את משך המעצר וקצב התקדמות ההליך, את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, את עברו הפלילי ואת חומרת המעשים המיוחסים לו [ראו למשל: בש"פ 1766/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 והאסמכתאות שם (15.3.2015)]; בש"פ 7533/16 מדינת ישראל נ' נגינה, פסקה 25 (23.11.2016)]. בענייננו, כאמור, מצאתי כי יש להאריך את מעצרו של תאמר ושל איהאב.

13. אשר לבקשת באי-כוחם של תאמר ואיהאב לדחות את ההכרעה בבקשה להארכת מעצרו עד לאחר מתן עדותה של המתלוננת בבית המשפט המחוזי; סבורני כי יש לדחות בקשה זו מן הטעמים שפורטו על ידי המבקשת.

14. נקודת המוצא היא שישנן ראיות לכאורה למעשים המיוחסים לתאמר ולאיהאב במסגרת כתב האישום המתוקן. כאמור לעיל, באי-כוחו של תאמר הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה, ובא-כוחו של איהאב הסכים לקיומו של ניצוץ ראיתי ובהמשך למעצרו של איהאב עד לתום ההליכים בכפוף לשמירת זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר.

15. כעולה מכתב האישום, האלימות החמורה בה נקטו תאמר ואיהאב כלפי דודתם, לכאורה, מלמדת על מסוכנותם המובהקת לציבור ולבטחונו. בנוסף, ניסיונם של תאמר ואיהאב להפעיל לחצים על המתלוננת מקימה חשש למסוכנותם כלפיה בפרט.

16. כאמור לעיל, המתלוננת דיווחה כי מופעלים עליה לחצים לבטל את תלונתה. הפעלת לחצים מסוג זה מקימה יסוד סביר לחשש ששחרורם של תאמר ואיהאב ממעצר יביא לשיבוש הליכי משפט.

17. אשר לתאמר; יש להתחשב בכך ששירות המבחן לא המליץ לשחרר את תאמר ממעצר. המלצתו זו התבססה על

רמת המסוכנות הנשקפת ממעשיו של תאמר, על העובדה שהסכסוך בין המשפחה לבין המתלוננת נמשך ולנוכח עמדותיו ועמדות משפחתו כלפי המתלוננת.

18. אשר לאיהאב; בדומה לתאמר, לא ניתן להתעלם מרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו מטעמים דומים לאלו שצינו לגבי תאמר בסיפא לפסקה 17 לעיל. בנוסף, מעשיו מעלים חשש מפני הימלטותו מאימת הדין. לטעמי, בריחתו של איהאב מן המשטרה והסתרתו במשך למעלה משלושה חודשים, שעה שאחיו עצור בגין אותה פרשה וכאשר הוא יודע שהוא דרוש לחקירה, מקימה חשש סביר כי שחרורו יביא להימלטותו מפני הדין גם הפעם. יתרה מכך, מסוכנותו של איהאב נלמדת אף מעברו הפלילי המכביד, הכולל חמש הרשעות קודמות בגין ריצה עונש מאסר בפועל, כמפורט לעיל במסגרת טענות המבקשת.

19. אשר לקצב התקדמות ההליך; נראה כי ההתקדמות בהליך העיקרי התעכבה בעיקר בשל הצורך בהסדרת ייצוגם של תאמר ואיהאב ולנוכח המו"מ בין הצדדים במסגרת הליך הגישור, שכאמור, לא צלח. בשלב זה, התקיים מועד הוכחות אחד שבמסגרתו העידו חמישה עדי תביעה, התקיימו ארבעה דיוני תזכורת ונקבעו מועדים לדיוני הוכחות נוספים במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת. דעתי היא, כי התמשכות ההליך אינה נובעת מהתנהלות בעייתית של המבקשת. לפיכך, ומשלא חל שינוי בהיבטי המסוכנות, אין בקצב התקדמות ההליך במקרה דנן כדי להביא לשינוי בנקודת האיזון ולהביא לשחרורם של תאמר ואיהאב ממעצר.

20. סוף דבר, דין הבקשות להתקבל.

ניתנה ביום 18/06/2017

ש ו פ ט